

Cornell University
ILR School

Cornell University ILR School
DigitalCommons@ILR

Gerechtigkeit (Yiddish Justice)

International Ladies' Garment Workers' Union
(ILGWU)

1-12-1923

Gerechtigkeit (Vol. 5, Iss. 2)

International Ladies Garment Workers Union (ILGWU)

Follow this and additional works at: <https://digitalcommons.ilr.cornell.edu/gerechtigkeit>

Thank you for downloading an article from DigitalCommons@ILR.

Support this valuable resource today!

This Article is brought to you for free and open access by the International Ladies' Garment Workers' Union (ILGWU) at DigitalCommons@ILR. It has been accepted for inclusion in Gerechtigkeit (Yiddish Justice) by an authorized administrator of DigitalCommons@ILR. For more information, please contact catherwood-dig@cornell.edu.

If you have a disability and are having trouble accessing information on this website or need materials in an alternate format, contact web-accessibility@cornell.edu for assistance.

Gerechtigkeit (Vol. 5, Iss. 2)

Keywords

International Ladies' Garment Workers' Union, ILGWU, Gerechtigkeit, labor unions, clothing workers, textile workers, garment workers, garment industry, New York, United States, Yiddish, Jewish

Comments

Justice was the official publication of the International Ladies' Garment Workers' Union ILGWU from 1919 to 1995. Editions of *Justice* were published in English, Italian, Spanish, and Yiddish. When compared side by side, the content of some of these different editions of *Justice* shows significant differences.

Gerechtigkeit was the Yiddish-language edition of *Justice*.

עו דער נאכפערס און דינדיג-שטעלע

א. בייטאן פון ש. יאנווויטש

[illegible]

נים עפנטליך זיך מודה זיין, אז ער
 גלייבט, דאס רעד ארבייטער איז בלויז
 א מאשין, וועלכע שטרא אומגענוצט ווע-
 רט פאר די אינטערעסען פון אנדערע.
 וואס איז ערשינענדיג איבערצוגע-
 וואנדעלט דאס איז א קליין מיט א
 זינע אייגענע מיליטערישען אפטייל-
 ניסע. ער האט מענטשען אבער
 דאס וואס זיי זענען דא זיינען זיי פארע-
 זען דעם זינליכן שטאפ דאס, א-
 דאך זיין?

אין אסאך דערפארשטעלענען מיט זיך
כער, דאס דאס נאך נאך נאך נאך
פארשטאמקט און פארשטאמקט אין פארשטאמקט
לאנד, מוזן די פארשטאמקטען אין זיך
ערע ארבייטן פארשטאמקטען, אין זיך
זען און אין ארבייטן פארשטאמקטען
אלץ מעהר און מעהר.

פון נאנענע הארצען גראטורען מיר
הארט אונזער לויטנענע קלאמאשטער
ינגל, איהר נאנענע מעכטשט, איהר
פעלענע און ענערליכע פארשטאמקטען,
וועלכע עס קומט מיט קערטן און דאס
ווינדענע און, ווי זי דאס אננעמט
די פארשטאמקטען.

אויך גראטורען מיר די פארשטאמקטען
דער פארשטאמקטען פארשטאמקטען, וועלכע האבן
בען די ארומנענע איהרע און אין
נענען צווישענע און צווישענע און צווישענע
נענע פארשטאמקטען און צווישענע און צווישענע

[illegible]

ס אויסגעצויבענע.
ס'וועט נאך גרעסערע בארייטונג אבער וואס מ'טאן נאך אין דער פלעטער און נעמט באנייטע ווערקערן, נאך עס וויר אין איהם געמאכטע ווארקערן פאר אלע וואס זענען צו גוטסטעס פון די מירער, אזוי וועלכע עס איז שוין אגאנצער וועג ווארקערן אין לעצטעס נומער "גרויסעקייט", נאכפארלד, מינעס מאל דערמאנט, צו זאגן, דאס דער אנדערע קלאס פארשטייט ווינעלע מעהר; צו איהם האבן אלע דערנאכט, צו ווי ווינעלע פארשטייט. ניו, די בארייטונג פון באלייגטע, למשל, מאד צו אן און מעהר, באשט ווי ס'וועט די ארבייט, צו מ'וועט געמאכטע וועט ארום פון איהן לעגנדיג דער ווייזער דעם אליינער, ארבייטער, ארבייטער געדע ווערן, אזוי, אז עס וועט וואס ווי קאן פארלייבט, צו ווינעלע ווייזער, צו איהם קלאסאכער פון געדענע קלאסאכער, מיר ווינעלע אזוי נישט צומירט, ארבייטערס מאכערן, וואס אונזערע ווארקערן אין מילוי אבער, דאס איז נישט אויסגעוויסן דערן אין איהן מאג, און אזוי מען וועט נישט מיט שטארק געשטעלט ווערן און איהם גארנישט, און וועלכע עס וועט זיין נאך מיר פלעז פאר פאר ווינעלע, מיר ווינעלע אבער זעבן, פונקט ווי דער איינצערע אונזערעס, און איהן פילע פרומע בעסער, ווי אונזערע, אזוי וועט אויך דער מירער אונזערעס ווי בעסער, ווי דער, אזוי נאכדאס געשאפטע געווארן.

ווערדייט אונזערע קומט פון איבערצייגט און דער מאכט אונזערע קלאסאכערעס אונזערעס.

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

שפּעט-נאַכט, שעה'ן

בלעט שפעט-נאכט שעה,
מיט קאלטען וילבער באשפרינקעלעם,
האבען אין מיר דעם ווידערשטאנד געטויעט
און אפגעווישט פון מיין זכרון
דעם שווארצען פלעק.
לידד האט זיך א געסעל געשעלעגנעם אין א געסעל
און דעריבער האט מער די ענטפער פון דיין הויז.
עס האט דאס געזאגט געלעבט
געבאלדעשט איהר דו וועגט.
פארנעגט זיך אין דינע האלב-פארמאכטע אויגען.

און אומפער דייען פערנספער
 בין איין דאך דין חלום געשטאנען.
 און מיט מיין דינקען שטאמען
 באשטעמען דיר דין בעט.
 בלעט פערשטאנען שעה,
 מיט קאלמען ווילבער באשפרינקעלעט,
 וועלען אפער איין דין אפער
 א חלום'דיגע פערנען צו מייענע פערנספער.
 בלויז דין דנער לאנדער שטאמען
 וועט צימערן איהן מיין בעט.

אלע ויין וואס מער ענטוויקלט, מאַ-
פֿיש, נייסטיג און קערפערליך.
דער טרייד-ינגוואס מאכער דער
נאצער וועלט שטחט אייג אפ דעם
שטארפֿנסט, און קיינער, ווערענדיג ויין

[illegible]

רע קערפערשאפטן מאכטן געזעצן
די רעגירונגן אין אונזערע שטעט,
שטארט רעפערענצמאנטן שטימע
ען אנגעלעגנהייטען, וואס זיינען
רעם פארמער" און אט רעפארט

וואו אינער מיין שפארט, — וואלט אט
 איינפיהרונג ווען ארויסצווייזן
 גרויסע שפאלן, וואלט מיר ביי
 א טענה, ווארום וואלט די ארביי-
 יונגסן בלייבן אן אויסנאם, גע-
 נאנט צו אונזערע אויסנאם.

ען, וואס דער פארמער מאכט פאר
שטודיום, און פארקערט, מ'
אין נאנטע שטודיום, דערפאר
דער נעשוי פאר "האמבורג" של
סער און שטארקער. געוועזען

אדוואטעט, קען מען נישט אננעמען אז ער
וועט אפמאכן, וואס פירט ער באלד און
אונזערע מענטשן. שטענדיג ווערט זיין
אייגענעם לעבען, אלס ער וויל שטענדיג
אלע לעבענעס, וואס זיינען איהם אנאנדער
אויפגעבן.

בלע שפעט נאכט שעה,
מים קאלטען זילבער באשפרינקעלעט,
האבען אין מיר דעם ווידערשטאנד געטויט
און אפגעווישט פון מיין זכרון

אין אונזער דיינע פענסטער
 בין איך דאך דין חלום געשטאנען.
 און מיט מיינע דינעם שטמען
 באשטענענדיג דיר דין בעס.
 בלעטע שפעט נאכט שעה'ן.

והקלוקל אשר היה ריק אשר
א' הלוים' ידעו ברענען צו מיינע פענסמער.
בלויין דיין רינער שלאנקער שטענען
וועט צימערן אויף מיין בעם.

אלע ויין וואס מער ענטוויקלט, מאַ-
פֿיש, נייסטיג און קערפערליך.
דער טרייד-ינגוואס מאכער דער
נאצער וועלט שטחט אייג אפ דעם
שטארפֿנסט, און קיינער, ווערענדיג ויין

נעושה שם חסד ורחמים וירא אלהים
ביום ההוא את יצחק ויאמר אליו
אלהים יצחק ואמר לו אל תירא כי
אני עמך ואתה יהיה פורח ורומם
כי אני איתך ואתה יהיה רב עם
כי אני איתך ואתה יהיה רב עם

רע קערפערשאפטן מאכטן געזעצן
די רעגירונגן אין אונזערע שטעט,
שטארט רעפערענצמאנטן שטימע
ען אנגעלעגנהייטען, וואס זיינען
רעם פארמער" און אט רעפארט

וואו אינער מיין שפארט, — וואלט אט
 איינפיהרונג ווען ארויסצווייזן
 גרויסע שפאלן, וואלט מיר ביי
 א טענה, ווארום וואלט די ארביי-
 יונגסן בלייבן אן אויסנאם, גע-
 נאנט צו אונזערע אויסנאם.

ען, וואס דער פארמער מאכט פאר
שטודיום, און פארקערט, מ'
אין נאנטע שטודיום, דערפאר
דער נעשוי פאר "האמבורג" של
סער און שטארקער. געוועזען

אדוואטעט, קען מען נישט אננעמען אז ער
וועט אפמאכן, וואס פירט ער באלד און
אונזערע מענטשן. שטענדיג ווערט זיין
אייגענעם לעבען, אלס ער וויל שטענדיג
אלע לעבענעס, וואס זיינען איהם אנאנדער
אויפגעבן.

בלע שפעט נאכט שעה,
מים קאלטען זילבער באשפרינקעלעט,
האבען אין מיר דעם ווידערשטאנד געטויט
און אפגעווישט פון מיין זכרון

אין אונזער דיינע פענסטער
 בין איך דאך דין חלום געשטאנען.
 און מיט מיינע דינעם שטמען
 באשטענענדיג דיר דין בעס.
 בלעטע שפעט נאכט שעה'ן.

והקלוקל אשר היה ריק אשר
א' הלוים' ידעו ברענען צו מיינע פענסמער.
בלויין דיין רינער שלאנקער שטענען
וועט צימערן אויף מיין בעם.

אלע ויין וואס מער ענטוויקלט, מאַ-
פֿיש, נייסטיג און קערפערליך.
דער טרייד-ינגוואס מאכער דער
נאצער וואלט שטחט אייג אט דעם
שאנדנאקט, און קינער, ווארען וויי-

[illegible]

רע קערפערשאפטן מאכטן געזעצן
די רעגירונגן אין אונזערע שטעט,
שטארט רעפערענצמאנטן שטימע
ען אנגעלעגנהייטען, וואס זיינען
רעם פארמער" און אט רעפארט

וואו אינער מיין שפארט, — וואלט אט
 איינפיהרונג ווען ארויסצווייזן
 גרויסע שפאלן, וואלט מיר ביי
 א טענה, ווארום וואלט די ארביי-
 יונגסן בלייבן אן אויסנאם, ער-
 נאנט נאנט אומגעהוירן.

ען, וואס דער פארמער מאכט פאר
שטודירן, און פארקערט, מ'
אין נאנטע שטודירן, דערפאר
דער נעשטיגער פאר "האמורל" של
קער און שטארקער. געוועזענע

אדוואטעט, קען מען נישט אננעמען אז ער
וועט אפמאכטן, וואס פירט ער באלד און
אונזערע מענטשן. שטענדיג ווערט זיין
אייגענעם לעבען, אלס ער וויל שטענדיג
אלע לעבענעס, וואס זיינען איהם אנטאגער.

בלע שפעט נאכט שעה,
מים קאלטען זילבער באשפרינקעלעט,
האבען אין מיר דעם ווידערשטאנד געטויט
און אפגעווישט פון מיר זכרון

אין אונזער דיינע פענסטער
 בין איך דאך דין חלום געשטאנען.
 און מיט מיינע דינעם שטמען
 באשטענענדיג דיר דין בעס.
 בלעטע שפעט נאכט שעה'ן.

והקלוקל אשר היה דרך אשר
א' הלוים' ידעו ברענען צו מינע פענסמער.
בלויין דין רינער שלאנקער שטמען
וועט צימערן אויף מיין בעם.

